ANUL IV.—Nr. 1027 | EDIŢIA A DOUA | DUMINICA 8 DECEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 7 Decembrie.

Disolvarea pe tocmeală

De 10 zile încoace nu auzĭ pretutindenĭ de cât punêndu-se întrebarea:

Va avea saŭ nu va avea guvernul majoritatea, la redeschiderea Camerilor?

Mulţĭ îşĭ daŭ osteneala de a face un pointagiu amănunţit al senatorilor şi al deputaţilor, clasificându'ĭ după partide şi grupurĭ politice; de a socoti numĕrul voturilor pentru şi contra şi de a trage din această socoteală tot felul de deducţiunĭ în privinţa trăinicieĭ guvernuluĭ.

Uniĭ cred că cabinetul va cădea din prima zi;

Alţiĭ par sigurĭ că guvernul va avea majoritate;

După mine, toate aceste prevederĭ şi calcule nu aŭ nicĭ o însemnătate. Este indiferent dacă guvernul, folosindu-se de prorogare, a câştigat câte-va voturĭ de majoritate, saŭ dacă n'a izbutit şi va primi un vot de bìam.

Orĭ cum o fi, nu se poate nega că guvernul este şi va fi slab şi că, poate în curînd, Camerele vor fi disolvate.

Disolvarea este astă-zĭ cestiunea zileĭ.

Ziarele opoziţiuneĭ susţin că guvernul nu o are; presa guvernamentală nu cutează a zice într'un mod categoric că o are, dar dă a înţelege că la nevoe cabinetul actual o va obţine.

Din ambele părţĭ dar, disolvarea Corpurilor legiuitoare este privită ca o eventualitate probabilă.

Acest fapt este cea maĭ pipăită dovadă că majoritatea pe care guvernul voieşte să se sprijinească este slabă, căcĭ de bună voie un guvern nu se expune nicĭ-odată la vicisitudinile uneĭ agitaţiunĭ electorale.

Cu toate acestea, eŭ cred că guvernamentaliĭ sunt maĭ aproape de adevĕr de cât opoziţiunea şi iată pe ce întemeiez opiniunea mea:

De sigur Regele n'a dat încă D-luĭ Lascar Catargiu decretul de disolvare, căcĭ altmintrelea acest din urmă n'ar fi avut nevoie de a recurge la prorogare.

Dând guvernuluĭ prorogarea, Regele a voit să-ĭ înlesnească mijloacele de a se lipsi de disolvare şi de a încerca încă o dată să'şĭ formeze o majoritate dacă nu compactă, dar cel puţin îndestulătoare pentru a trece sesiunea tîrîş-grăpiş.

Intrebarea este:

Dacă guvernul nu va putea să o ducă, dacă minoritatea va fi atât de impozantă în cât orĭ-ce lucrare parlamentară va deveni cu neputinţă, atuncĭ Regele va acorda oare luĭ Lascar Catargiu disolvarea?

Eŭ cred că da.

Conservatoriĭ speră cu drept cuvînt că Palatul va fi cu eĭ, căcĭ tocmeala între dênşiĭ şi Regele este făcută. De aceea foile lor vorbesc cu atâta siguranţă de disolvare.

Nu e vorba, Carol I adese-orĭ a făgăduit şi în urmă nu s'a ţinut de cuvînt. La 1876 el făgăduise generaluluĭ Florescu disolvarea Senatuluĭ şi în urmă 'ĭ-a refuzat'o.

S'ar putea dar crede că şi acum Regele a făgăduit luĭ Lascar Catargiu disolvarea şi, cu toate acestea, nu 'ĭ-o va da în ziua când va avea nevoie de dînsa.

Dacă singura garanţie a conservatorilor ar fi promisiunea regală şi eŭ aş zice împreună cu opoziţiunea că guvernul actual nu va obţine disolvarea.

Este însă o altă cauză mult maĭ temeinică care mĕ face să cred, să fiŭ convins chiar că, dacă guvernul nu va putea merge cu Parlamentul actual, Regele va disolva Adunările şi va lăsa pe Lascar Catargiu să prezideze alegerile.

Această cauză este: *interesul*.

Pentru Carol I, valoarea guvernelor se mĕsoară după ceea ce ele îĭ pot da.

Dacă la 1884 Ion Brătianu n'ar fi putut să'ĭ dea domeniul Coroaneĭ, ar fi căzut de atuncĭ.

Dacă la 1889 guvernul junimisto-conservator l'ar fi putut da creditul fortificaţiilor, ar fi poate şi azĭ la putere.

Cestiunea este dar:

De la cine Regele poate aştepta ceva? De la liberalĭ saŭ de la conservatorĭ?

Acela care va putea să ofere maĭ mult, va avea disolvarea.

Să cercetăm dar: cine poate fi darnic către Rege în împrejurările actuale?

Liberaliĭ? I-aŭ dat atât de mult în curs de 12 anĭ în cât le-ar veni greŭ să reînceapă cu dărnicia.

Eĭ aŭ creat împrejurul luĭ Carol I legenda *mareluĭ căpitan*; eĭ I-aŭ pus pe cap Coroana regală; eĭ I-aŭ înlesnit distrugerea partidelor; eĭ l'aŭ regulat succesiunea Tronuluĭ; eĭ I-aŭ dat fortificările şi infeodarea Ţĕreĭ politiceĭ nemţeştĭ; în fine tot eĭ I-aŭ dat *Domeniul Coroaneĭ*.

Pe cât liberaliĭ aŭ dat Regeluĭ, pe atât aŭ perdut eĭ în faţa Ţĕreĭ.

Liberalismul este compromis şi partidul liberal nu poate astăzĭ să'şĭ reîmprospăteze puterile şi popularitatea perdută de cât adoptând un program democratic.

Liberaliĭ nu maĭ pot da Regeluĭ ceea ce El va cere în schimbul putereĭ, adică *foloase materiale pentru Sine şi pentru aĭ Sĕĭ şi complectarea aservireĭ noastre economice în favoarea Germanieĭ*.

Carol I maĭ are două cestiunĭ însemnate de rezolvat:

Una în interesul Sĕŭ propriŭ şi alta în interesul politiceĭ nemţeştĭ.

Prima cestiune este: *Darea unuĭ apanagiŭ nepotuluĭ sĕŭ Ferdinand, cu prilejul căsătorieĭ sale.*

A doua: *Incorporarea Românieĭ în noua alinnţă economică, înjghebată de puterile centrale, sub forma unuĭ fel de blocus continental contra Francieĭ şi a Rusieĭ*

Spre a rezolva aceste cestiunĭ după placul sĕŭ şi conform poruncilor primite din Berlin, Regele va întrebuinţa pe conservatorĭ precum a întrebuinţat odinioară pe liberalĭ pentru alte cestiunĭ tot atât de impopulare.

El va da prin urmare puterea şi chiar disolvarea conservatorilor sub firma luĭ Lascar Catargiu şi sub conducerea efectivă a concentraţilor şi a junimiştilor.

Dunăreanul

Reichstagul german

Reichstagul a continuat a doua citire a tractatuluĭ austro-german. D. de Caprivi a respuns unuĭ deputat care zisese că Austro-Ungaria ar putea să se sustragă obligaţiunilor sale. El a zis că de când are onoarea de a întreţine relaţiunĭ cu guvernul austro-ungar, nu s'a întâmplat nimic care să poată să sdruncine încrederea sa.

Tractatul austro-german s'a adoptat în a doua citire. După o scurtă discuţiune tractatele cu Belgia şi Elveţia aŭ fost adoptate de asemenea.

Mâine a 3-a citire.

POLITICA şi MIZERIA

III

Nestabilitatea guvernelor noastre, crizele continue carĭ ne bântue îşĭ aŭ obîrşia, pe lîngă cauzele arătate maĭ sus, în slaba şi neputincioasa noastră opinie publică, în neîndestulătoarea tărie a tinerelor şi generoaselor partide democratice precum şi în iscusinţa proprie a regeluĭ nostru de a distruge şi anihila orĭ-ce formaţiune serioasă şi puternică politică, capabilă de a reprezenta întru cât-va adevĕratele aspiraţiĭ ale ţăriĭ şi de a lucra pentru realizarea — cel puţin — a celor maĭ urgente reforme folositoare poporuluĭ. Pe lîngă acestea, apoĭ şi presa poartă o mare parte din vina acesteĭ quasi-anarhiĭ păgubitoare şi triste. Afară de *Adevĕrul*, *Lupta* şi *Românul*, singurele ziare la noĭ carĭ luptă statornic şi fără preget pentru idee, toate celelalte nu reprezintă de cât lupta strîmtelor şi josnicelor interese zilnice; ele maĭ mult întunecă de cât luminează opinia publică, o sugrumă în loc să-ĭ dea viaţă şi putere şi dacă unele din ele critică cu înverşunare faptele guvernuluĭ, aceasta e o chestiune de meserie, pe seriozitatea uneĭ ast-fel de critice nimenĭ nu dă o ceapă degerată.

Partidele tinere însă, care reprezintă tot ce e cu adevĕrat cult, muncitor şi de inimă în ţara aceasta, ar trebui să înţeleagă necesitatea grabnică a uneĭ puternice unirĭ, care lăsând de o cam dată la o parte chestiile de detail şi de principiĭ, ce caracterizează şi formează temelia fie-căruĭ grup în parte — şi să aibă un singur scop: delăturarea cât se poate de grabnică a enormelor putregaiurĭ, ce le staŭ în cale, începênd de la *buşteanul* cel maĭ mare, până la cea din urmă ciupercă otrăvitoare. Generaliĭ de carton şi de paradă, politicianiĭ rĕsuflaţĭ şi înbĕtrîniţĭ în fapte rele, demagogiĭ răspântiilor, reptilele triste ale palatuluĭ trebue trimişĭ la muzeŭ şi la circ — dacă cumva nu vor încăpea la Văcăreştĭ — ca aşt-fel să se sfîrşască odată stupidele şi nenorocitele frământărĭ, ce sbuciumă Statul şi să se poată desfăşura nesfiită munca rodnică a celor iubitorĭ de progres, iar frumoasa noastră ţară să se ridice din genunchĭ.

Cortesiĭ Spanioli

Se asigură că guvernul va prezenta la deschiderea Camerilor un proiect de prorogare a tractatelor de comerţ până la 30 Iunie 1892, dar fără nicĭ o modificare cu taxele de vamă a părţilor contractante.

Camera Italiană

Comsiunea a aprobat tractatele de comerţ cu Germania şi Austro-Ungaria şi-a numit raportorul sĕŭ. Discuţia va putea începe la reluarea lucrărilor parlamentare.

Camera a continua discuţia în interpelarea D-luĭ Catenaccio, diferite ordine de zi s'aŭ prezentat până acum dintre carĭ una a D-luĭ Agnini, socialist, care propune a reduce taxele asupra grîuluĭ de la 5 francĭ la 1 franc şi 40.

Tratatele de Comerţ

Camera Austriacă

La comisiunea tractatelor de Comerţ D. Lupul recunoaşte că avantagiile tractatelor de comerţ sunt mult maĭ marĭ de cât desavantagiile, este fericit de declaraţiunea ministruluĭ de comerţ că vrea să reînoiască raporturile comerciale cu Statele Balcanilor.

Prinţul de Lichtenstein s'a declarat în numele antisemiţilor contra tractatelor de comerţ, carĭ în urma facultăţiĭ acordate Germanieĭ de a recunoaşte aceleaşĭ beneficiĭ vamale Statelor Unite şi Rusieĭ, daŭ avantagiĭ transitoriĭ Austrieĭ subt raportul agricultureĭ, dar pricinuesc sacrificiĭ permanente industrieĭ sale.

D. Rosenstock declară că beneficiile carĭ provin pentru agricultură din convenţiunea veterinară cu Germania ar fi compromisă dacă s'ar deschide graniţa vitelor româneştĭ.

Consilierul Kalchberg respinge în numele guvernuluĭ aserţiunile prinţuluĭ de Lichtensein şi arată însemnătatea concesiunilor făcute agricultureĭ austriace.

Conservatoriĭ românĭ

Conservatoriĭ, *moderaţĭ cu sentimente liberale*, fiind astă-zĭ la putere, credem a face o plăcere cititorilor noştri comunicându-le aprecierile unuĭ conservator *pur* asupra tendinţeĭ D-luĭ Lascar Cetargiu de a concentra în prejurul sĕŭ toate grupurile conservatoare.

Acest articol, de şi scris sunt treĭ anĭ, pare a fi scris ierĭ, căcĭ astă-zĭ D. Lascar Catargiu cochetează cu junimiştiĭ carĭ nu par a fi indiferenţĭ avansurilor făcute de şeful conservatorilor.

Junimiştiĭ sunt reprezentanţiĭ uneĭ şcolĭ politicĭ, de importaţiune străină, care nu are nicĭ un soiŭ de legătură cu moravurile noastre, nicĭ un soiŭ de rădăcină în trecutul nostru istoric.

Eĭ sunt de opinie că un conservator român trebue să fie înainte de toate devotat Tronuluĭ, fie el cum ar fi, întocmaĭ ca un conservator nemţesc.

Cu această teorie, D. Carp, care este sufletul grupuluĭ junimist, ar voi să formeze partidul ce'ĭ lipseşte până acum şi al căruĭ Şef autorizat ar fi D-sa. El uită se vede, că Dinastiile germane, a căror istorie este strâns legată cu istoria însuşĭ a popoarelor, aŭ dreptul de a cere de la nobilimea ţĕreĭ devotament absolut către Tron, şi, până la un oare-care punct, chiar încrederea poporuluĭ, a căruĭ destine le-a condus în timpul veacurilor.

Numaĭ sub titva D-luĭ Carp a putut să încolţească strania idee de a compara d. e. aceĭ 600 de anĭ aĭ familieĭ Habsburg cu 22 de anĭ şi 3 lunĭ aĭ Regeluĭ Carol, de a pune în paralel nobilimea conservatoare austriacă, de origină feodală, cu boerimea noastră, din care astăzĭ abia urmă dacă a maĭ rĕmas şi din care în orĭ-ce caz, D. Carp n'a făcut parte de cât — aşa cam cam şi nu prea.

Dacă D. Carp ar zice pur şi simplu: Precum D. I. Brătianu a lucrat din rĕsputerĭ pentru a alcătui *ad usum delphini* conglomeratul hybrid şi văpsit cu roşu, numit colectivitate, asemenea şi eŭ 'mĭ voiŭ esercita talentul de a vopsi cu alb o nouă colectivitate care sper că va întrece pe cea-l'altă în Dinasticism, aceasta am înţelege-o şi ar fi adevĕrul.

De dinasticismul D-luĭ Carp nimenĭ nu se îndoeşte. Dinasticismul sĕŭ este un soiŭ de fanatism epileptic, stare patologică foarte displăcută, dar de altminterea de mare interes pentru un specialist de boale nervoase.

Misiunea junimiştilor este de a aclimatiza în pămăntul românesc planta străină a *Dinasticismuluĭ german*.

Pentru onoarea generosuluĭ pământ românesc, sperăm că această buruiană nu va prinde rădăcină.

Se poate ca eĭ să măĭ tîrîie după dênşiĭ vre-o caţĭ-va conservatorĭ carĭ se uită cu jale la fracul lor văduvoĭ de decoraţiunĭ, spânzurat în garderobă. Aceştia nu mĕ îndoesc că vor îmbrăţişa ideile junimiste din interes, dar din inimă—nicĭ odată.

Adevĕratul conservator român trebue să păstreze înainte de toate vechile tradiţiunĭ ale ţĕreĭ sale. Bĕtrâniĭ boerĭ aŭ luptat din rĕsputerĭ pentru a cuceri dreptul de a'şĭ alege Capul Statuluĭ în deplină libertate. Urmaşiĭ lor trebue să lupte pentru a da acestuĭ drept cea maĭ mare întindere, aşa în cât întregul popor Român, **prin vot universal,** să aibă dreptul d'a alege din sînul sĕŭ pe cel maĭ vrenic de Cap al Statuluĭ.

Astă-zĭ să se consulte Ţara prin blebiscit—în deplină libertate: Câte glasurĭ crede oare D. Carp că va dobêndi iubitul sĕŭ Rege Carol I?

Orĭ şi cine cunoaşte Ţara, o ştie.

Sfânta datorie a unuĭ adevĕrat conservator este: De a pipăi pulsul Ţĕreĭ, de a simţi cu Ţara şi de a se pune în fruntea fie-căreĭ mişcărĭ adevĕrat naţionale.

Eugeniu N. Ghika — Budeştĭ.

O CARTE A PRINŢULUĬ GR. STURZA

Zilele acestea am primit două volume din o operă a Prinţuluĭ Gr. Sturza tratând despre *Legile fundamentale ale Universuluĭ*. Primul volum cuprinde la 600 paginĭ, tipărit cu îngrijire în ediţie franceză la Paris. Al 2-lea volum este o detaşare din cel d'întâĭ şi anume a celor din urmă patru capitole, tipărite în o ediţie specială de Prinţul Gr. Sturza ca unele ce, după cum spune D-sa, interesează pe toată lumea, iar nu ca cele d'întâĭ şase capitole, care se adresează în special la oameniĭ de ştiinţă.

Pentru data aceasta vom cerceta ediţia specială cu patru capitole unde se vorbeşte de societate şi de om ca psihic Vom vedea ideile Prinţuluĭ Gr. Sturza, bazele legilor ce le enunţă şi vom face aprecierile cuvenite cu toată imparţialitatea şi obiectivitatea cerută.

De la început vom spune că cu toată claritatea expunereĭ ce se întâlneşte la Prinţul Gr. Sturza şi cu multe vederĭ juste D-sa este *metafizic* şi *fantastic*. Vom căuta să dovedim acestea.

Maĭ întâĭ Prinţul Sturza are o metodă curioasă de procedare în stabilirea legilor sale fundamentale. Consideră fenomenele morale, sociale, politice, filosofice ca un fel de valorĭ şi cantităţĭ matematice, căcĭ ajunge a enunţa o problemă de această natură în chipul cum se enunţă în matematicĭ teoremele şi apoĭ a le dovedi cu un exemplu, două.

Legile D-sale nu sunt formulate în urma unuĭ studiu amănunţit saŭ a observăreĭ uneĭ categoriĭ de fenomene sociale, morale, etc., aşa ca la urmă să reiasă legea în mod logic şi neînlăturat, nu; ci, plecând de maĭ înainte de la o enunţare teoremică pe care o numeşte lege, caută exemple.

Iată dar că ni se lămureşte caracterul metafizic al Prinţuluĭ Sturza.

Intrebuinţând metoda preconizată de noĭ şi care este metoda ştiinţeĭ moderne vom merge pe o cale sigură. Elementele materiale din sînul societăţeĭ fiind studiate, analizate, cunoscênd natura loĭ,— vom fi în plină realitate, vom deduce legile şi nu vom greşi.

Intrebuinţând metodul Prinţuluĭ Sturza vom fi cu desăvârşire metafizicĭ, idealiştĭ şi expuşĭ a greşi.

D-sa enunţă entităţĭ metafizice după ideile ce le are D-sa despre lume şi societate; apoĭ caută să potrivească fenomenele sociale după acele entităţĭ şi abstracţiunĭ.

Orĭ, lumea socială se conduce cu totul după alte norme de cât după rezervele noastre mintale, abstracte, metafizice,

Societatea are legile eĭ şi rolul nostru este a descoperi acele legĭ nu a le inventa. E vĕdit dar deosebirea cea mare ce există între metodul Prinţuluĭ Sturza şi metodul ştiinţific.

In amândouĕ cazurile tot procedee cerebrale se întrebuinţează, însă diferă calea. Prinţul Sturza enunţă legĭ şi caută potrivirĭ de fapte; iar noĭ studiăm faptele şi numaĭ pe urmă formulăm legile descoperite. Şi metoda D-sale e une-orĭ aşa de şubredă şi de simplistă în cât ajunge un fapt ca să-ĭ rĕstoarne legea, atât e de adevĕrat că nu ideile, abstracţiunile guvernă lumea, ci acestea sunt guvernate de mişcarea elementelor materiale din sînul societăţeĭ.

Aceste sînt în scurt consideraţiile noastre în ce priveşte metoda metafizică a Prinţuluĭ Sturza. Să vedem acuma fantasticitatea D-sale.

Fiind metafizic, privind lumea prin entităţĭ ce şi le formează, ridicându-le în

lumea reală, forțamente veĭ fi împins a'țĭ căuta refugiu în fantazie. Şi cu atât maĭ tare se va afunda cine-va în fantazie, cu cât din cauza defectuozităţeĭ metafiziceĭ, va nesocoti ştiinţa modernă. In acest caz se află Prinţul Sturza. De fantazie la D-sa nu ne putem plânge, o găsim în abundenţă.

După aceste câte-va consideraţiĭ generale, să trecem la felul legilor fundamentale enunţate de Prinţul Sturza şi să cercetăm câte-va legĭ.

Legea 151. *Libertatea şi justiţia sunt bazele fundamentale ale ordineĭ morale.*

Iată o lege care din capul loculuĭ putem spune că e falşă. Intâĭ, ce se înţelege prin libertate? Al doilea, ce înţelegem prin justiţie? Ce este libertatea, de cât exprimarea unor raporturĭ dintre oamenĭ, felul cum dispune o clasă de oamenĭ de altă clasă? Apoĭ dacă aşa trebue considerată libertatea, cum poate fi baza ordineĭ morale?

Libertatea, în cursul vremurilor, s'a schimbat în multe felurĭ. Ceia ce odată era libertate, astă-zĭ ar fi robie şi aşa maĭ departe. Decĭ, nu putem face din libertate o entitate când ea nu este de cât exprimarea unor raporturĭ reale. Şi cum putem să zicem că libertatea abstractă (care nu există) este baza ordineĭ morale, care şi ea e produsă de starea materială a omenireĭ? Este evident că lumea morală are cu totul alte baze, izvorîte din interesele oamenilor, nu din abstracţiunĭ şi speculaţiunĭ.

Tot aşa şi cu justiţia. De câte orĭ şi în câte perioade istorice trecute n'am vĕzut fapte judecându-se în numele justiţieĭ, considerate ca atare de toată lumea, şi azĭ nouĕ ni se pare injustiţie. Şi în ziua de azĭ ceia ce numim noĭ justiţie va fi în viitor — de nu chiar a şi început — considerat ca injustiţie. Vedem dar că aceste entitățĭ nu pot fi baze, căcĭ şi ele sunt maĭ degrabă efecte.

Prinţul Gr. Sturza este fascinat de practica libertăţeĭ şi a justiţieĭ, în cât le găseşte baze fundamentale ale drepturilor şi datoriilor internaţionale (legea 153) şi chiar ale progresuluĭ moral, politic şi social (legea 155).

Desigur Prinţul Sturza n'a auzit încă de ştiinţa materialismuluĭ economic. In această teorie (pe care în parte am şi enunţat-o deja) e pe deplin dovedit că drepturile internaţionale, bazele ordineĭ morale, ale progresuluĭ social atârnă şi sunt condiţionate de mediul economic, de starea materială economică şi dar ca o lege şi ca bază fundamentală am avea *modul de producţiune şi de schimb a celor trebuitoare pentru traiŭ* dintr'o epocă dată, care este adevĕrata bază pe care se clădeşte morala, progresul social, datoriile internaţionale, etc.

Ne mărginim numaĭ la această enunţare, remăind a reveni dacă va fi nevoe.

Ca o probă de fantazie bogată în detrimentul ştiinţeĭ este capitolul al 8-lea, despre suflet. Ne va ajunge să citām legea 143 *sufletul este format dintr'un gaz eterat neutru*, unde se nesocoteşte toată ştiinţa de azĭ şi toate progresele psihologieĭ. Sunt adevĕrurĭ elementare care sunt departe de cunoştinţa Prinţuluĭ Sturza.

Din cauza metafiziceĭ Prinţul Sturza, greşeşte necontenit când bună-oară la pagina 387 din capitolul *Ideia absolută* spune că e greşală de a gândi că o idee nu există de cât când este reflectată de un crier oare-care... saŭ când Prinţul Sturza din o înţelegere greşită a fenomenelor sociale profesează ideĭ eronate despre socialism pag. (426—430) saŭ când e contra impozituluĭ progresiv (468) etc.

Ar trebui prea mult spaţiŭ pentru a discuta toate cele ce avansează.

Dar dacă găsim greşelĭ fundamentale de metodă, de ştiinţă etc., nu e maĭ puţin adevĕrat că găsim şi vederĭ largĭ, teoriĭ juste, expuse într'un stil clar, şi care denotă o cugetare serioasă.

Aşĭ putea cita multe vederĭ politice sociale, care sunt foarte bine argumentate şi susţinute.

Credem însă că vom avea ocaziunea a reveni asupra lor în diferite articole ale *Adevĕruluĭ.*

E. D.

DIN CONSTANŢA

Sosirea generaluluĭ Dunka

Cohorta administrativă, bandele electorale şi toţĭ jefuitoriĭ oraşuluĭ şi judeţuluĭ era într'o stare de fierbere. Nu se ştia cine vine prefect. Se ştia atâta că aprobarea saŭ infirmarea alegerilor comunale depindea de la numirea prefectuluĭ. Ministeriul nu voia să provoace un noŭ conflict. Când începuse rumoarea că general Dunka va veni prefect, un fior rece străbătea gaşca băutorilor de şampanie.

Sâmbătă veni D. Dunka. Ingâmfatul preşedinte al comisieĭ interimare se pusese în capul tuturor fruntaşilor orăşenĭ, carĭ venise să primească pe prefect la gară.

Este o fericire pentru oraş şi judeţ, venirea D-luĭ Dunka. Om prin excelenţă onest, integru, leal şi plin de activitate; suntem sigurĭ că n'a primit să fie prefectul celuĭ maĭ important judeţ din ţară, pentru ca să fie prefect, ci pentru a realiza marĭ reforme fără a ţine seama de interesele unor exploatatorĭ neruşinaţĭ ci numaĭ de marile şi adevĕratele interese ale ţăreĭ.

Unde este spaima populaţieĭ

De atâţia anĭ în mijlocul nostru D. general cunoaşte localitatea şi ne-a putut preţui pe toţĭ. Dacă prin poziţia sa de până acum a stat de o parte, aceasta nu l'a împedicat de a observa şi studia.

Nu ne luăm sarcina de mentorĭ, dar ne permitem a-ĭ aminti că a venit în mijlocul unuĭ judeţ unde să cere marĭ intervenirĭ de însănătoşire. Judeţul şi oraşul este plin de hoţĭ. Daca fugea lumea — şi nu vorbim de turcĭ carĭ aŭ să plece chiar cu o administraţie model — cauza este notarul şi unele ajutoare de administratorĭ, iar în oraş poliţia.

Notarul şi poliţmaniĭ; iacă spaima Constanţeĭ.

Ar fi o reformă utilă: fusionarea a 2—3 comune, mărirea salariuluĭ notarilor şi anume studiĭ; apoĭ fie-care notar să nu stea maĭ mult de un an într'o comună. Să se facă rotaţiune.

Poliţia? Să nu maĭ buzunărească neguştoriĭ.

Păcat de şampanie

Al draculuĭ maĭ e şi numĕrul 13. E puntul Judeĭ şi pace. — Era şi o zi sumbră nu e vorbă. Din pricina asta toţĭ umblaŭ grămezĭ-grămezĭ pe uliţă. Pare că era oraşul asediat.

Mi-aduc aminte că aşa era şi Parisul la 1870.

Vicontele de Bragelona dedese ordine din înălţimea barbişonuluĭ să se aleagă Musiu Koiciu şi C-nie. Notariĭ unor comune aveaŭ birjĭ pentru alegătoriĭ *timizĭ*. Poliţia ca poliţia. Prieteneşte se căuta biletele prin buzunar. Funcţionariĭ inteligenţĭ, setoşĭ de o eră nouă care să dea maĭ bune localurĭ *pentru şcoală*, o maĭ echilibrată şi maĭ equivalentă distribuire de funcţiĭ, cu un cuvênt, setoşĭ de o prosperitate a *urbeĭ Constanţa*, foiaŭ al draculuĭ în grupurĭ compacte zeflemisind pe aceĭ carĭ ţineaŭ în ruptul capuluĭ să nu se dea nas suficientuluĭ bulgar Koiciu care spunea că nu ţine la comună de cât numaĭ ca să *arate* câtor-va recalcitranţĭ greutatea mărinimieĭ sale.

D. Macri, o figură simpatică tutulora, ademenit de acest trufaş avocăţel, pusese punga la dispusăciune. Şi, ce nu face banul?

La vot lista Holban—Belcik cade cu 53 voturĭ adică cu atâtea câţĭ funcţionarĭ aŭ votat.

Vicontele barbişon a luat o baie de bucurie; palatul administrativ abundă de luminĭ şi drapele. Pe piaţa desfrînatuluĭ Ovidiu se întinde patru mese. D. Macri da şampanie inteligenţilor din Constanţa. Entusiasmul coprinde pe toată lumea mare. E serbătoare: *Românĭ din patru unghiurĭ! fraţiĭ de dincolo v'aŭ uitat în mijlocul... entusiasmuluĭ (?), al.... comerciuluĭ şi al cameteĭ!*

Un decret ministerial recent a pus capăt acestor expansiunĭ justificate. *Păcat de şampanie!*

Tîrgul de vite

Nu putem termina fără a aduce mulţămirĭ Ministeriuluĭ Domenielor. Se va fi convins acum că este bine a se da direcţia tîrguluĭ oamenilor specialĭ iar nu căzăturilor politice. Aflu că tot tîrgul este plin de vite acum şi că D. Furtună, veterinar şi director, pune toate silinţele pentru a întemeia acest tîrg. S'a scris maĭ multor case de comerţ din streinătate şi se aşteaptă transacţiunĭ.

Preşedintele Cameret de Comerţ

Tîrguiam de la un mare comersant din Bucureştĭ.

— Adevĕrat este că Nicolaescu tipograful, este preşedintele Camereĭ de Comerţ din Constanţa?

— Da, îĭ respunseĭ.

— Apoĭ atuncĭ proastă ideie îmĭ fac despre ceĭ-lalţ negustorĭ de acolo. — Mi-a fost ruşine. Intr'adevĕr acest neom a înşelat ca casier, o societate şi a făcut o mulţime de acte neregulate. Ca Preşedinte al Camereĭ tipăreşte buletinul în tipografia luĭ, fără să fi făcut saŭ anunţat licitaţie. Este corect acest act şi D. Prefect nu-l va controla oare?

Georgescu

Camera franceză

Discuţia la Cameră a proiectuluĭ de prorogare a tractatelor de comerţ s'a fixat pe Lunĭ.

D-nul Leon Say a depus un amendament la legea vămilor care tinde ca tariful minimum să poată fi aplicat prin decret produselor ţărilor carĭ vor acorda un tarif redus mărfurilor franceze.

INFORMAŢIUNI

„Gazeta Germanieĭ de Nord“ *află dintr'o sorginte bine informată că ştirea dată de ziarele carĭ anunţă că Impĕratul Wilhelm va merge la primă-vară la Bucureştĭ este lipsită de temeiŭ.*

—x—

Guvernul a trimes o circulară tutulor prefecţilor să expedieze pe toţĭ senatoriĭ şi deputaţiĭ din şleahta guvernamentală.

—✠—

In Capitală ninge de ierĭ într'una aşa că circulaţia tramwaiurilor şi a tramcarelor este întreruptă.

—✠—

Din cauza zăpezeĭ, trenul din Moldova a sosit astă-zĭ cu întârziere.

De asemenĭ trenul de Vîrciorova a sosit cu o întârziere de două ore.

Celelalte trenurĭ circulă cu micĭ întârzierĭ.

Trenul de Călăraşĭ a plecat astă-zĭ, dar merge cu multă greutate şi nu se ştie de va putea ajunge la destinaţie.

—✠—

Buletinul serviciuluĭ sanitar publică statistica lunară a persoanelor vaccinate în institutul de Bacteriologie din Bucureştĭ în luna Octombrie.

In această lună s'aŭ tratat 37 de persoane din care 35 aŭ fost muşcate de câinĭ, 2 de lup. Treĭ persoane aŭ venit din Bulgaria, una din Austria 7 din Bucureştĭ şi 26 din provincie. Toate aceste persoane sunt pe deplin vindecate.

Totalul trataţilor de la 6 Maiŭ 1888 de când s'a deschis secţiunea antirabică a Institutuluĭ nostru de bacteriologie a atins suma de 1283.

—✠—

Atragem atenţia D-luĭ ministru de justiţie că D. judecător din comuna Vidra, judeţul Vlaşca, din patru camere ale judecătorieĭ, D-sa ocupă două şi pe cele maĭ bune. Iar judecătoria o are instalată în bucătărie şi încă o altă cameră.

Din această cauză împricinaţiĭ suferă o mulţime de neajunsurĭ.

—✠—

Aflăm cu deosebită plăcere că D. Gavrilă Niculescu, institutor la şcoala primară de băeţĭ din strada Maşineĭ, voeşte să îmbrace cu cheltuiala sa 10—15 elevĭ săracĭ.

Fapta D-luĭ Gavrilă Niculescu merită laudă şi nu putem dori de cât să găsească mulţĭ imitatorĭ.

—✠—

D. Dr. Margulius din Ploeştĭ ni se plânge că nicĭ până astă-zĭ nu i s'a plătit de ministerul de resbel pentru cele 3 lunĭ în timpul cărora a făcut vizite medicale astă-vară detaşamentuluĭ reg. 6 de linie, ce făcea serviciŭ la penitenciarul de la Slănicul din Prahova.

Sfătuim pe D. Dr. să se adreseze justiţieĭ.

—✠—

Consiliul de administraţie al caseĭ de depunerĭ şi consemnaţie, este convocat a se întruni astă-zĭ.

—✠—

Aflăm cu deosebită plăcere căsătoria D-reĭ Carolina C. Hedel cu D. Anghel Petrescu, funcţionar la poştă.

Felicitările noastre sincere.

—✠—

Poşta din Obedenĭ nu expediază ziarul D-luĭ Plopeanu, abonatul nostru din comuna Cosmeştĭ.

Rugăm pe onor. Direcţie a poştelor să ia mĕsură de îndreptare.

—✠—

Editorul romanuluĭ, **Napoleon** cuceritorul lumeĭ ne roagă să facem cunoscut abonaţilor sĕĭ, că în ziua de 15 Decembre nu se maĭ elibereazā losurĭ originale şi că fie-care să'şĭ complecteze romanul şi să'şĭ ridice losul până în ziua de 14.

STIRI TELEGRAFICE

D. Peschka vorbeşte contra deschidereĭ graniţeĭ vitelor româneştĭ.

D. Popper accentuiază însemnătatea restabilireĭ de relaţiunĭ comerciale cu România, maĭ cu seamă pentru Bucovina.

Temerea importăriĭ vitelor din stepele ruseştĭ nu este întemeiată pentru că poliţia veterinară în România este minunată şi de vr'o câţĭ-va anĭ graniţa românească este hermetic închisă vitelor ruseştĭ.

D. Menger sprijină cererea D-luĭ Popper de a propune în curând un tractat de comerţ austro-român.

Preşedintele comisiuneĭ termină şedinţa printr'un discurs în care prezintă opera comercială îndeplinită ca un semn de pace.

BADAPESTA, 6 Decembre. — Circulă ştirea în privinţa demisieĭ ministruluĭ general Fejervary din cauza uneĭ afacerĭ de onoare ofensătoare pentru D. Ugron.

SOFIA, 6 Decembre.—Preşedintele Sobranieĭ a adresat prinţuluĭ Alexandru o depeşă rugându-l să primească dotaţiunea votată de Cameră.

VIENA, 6 Decembre. — Tractatele cu Germania Belgia şi Elveţia aŭ fost adoptate cu 25 voturĭ contra 3, acelea cu Italia cu 22 voturĭ contra 6.

Ziarele consideră ca foarte probabilă intrarea în cabinet a unuĭ membru al stângeĭ germane unite.

BERLIN, 6 Decembre.—Reichstagul a adoptat în a 3-a citire, cu 243 voturĭ contra 48 tractatul de comerţ cu Austro-Ungaria. Convenţiunea veterinară cu această putere şi tractatele cu Italia şi Belgia aŭ fost votate în bloc.

Cu ocasia acestuĭ vot Impăratul a conferit generaluluĭ de Caprivi titlul de conte. Reichstagul s'a amânat pentru 12 Ianuarie.

VIENA, 6 Decembre. — In cursul discuţieĭ comisiuneĭ Camereĭ toţĭ oratoriĭ aŭ fost favorabilĭ tractatelor.

D. Uenger a propus o resoluţiune care invită guvernul să păzească cu energie în negociările cu Serbia şi România interesele industriilor textile şi metale.

D. Scepanowsky sfătueşte cea maĭ mare prudenţă cu ocazia încheeriĭ convenţieĭ veterinare cu România; el nu este contra desfiinţăriĭ taxelor asupra cerealelor româneştĭ, singurul lucru de care el se teme este importarea pesteĭ bovine.

GALIPAUX

Farsă de Vicar

Era într'un sat care se chema N'importouville.

Popa din satul acela era om cum se cade, ca toţĭ popiĭ, dar poate că maĭ dispus de cât ceĭ-l'alţĭ ca să petreacă, să rîdă.

Din nenorocire însă nu putea găsi împrejurul luĭ oamenĭ tot aşa de veselĭ.

Notarul era surd; Doctorul, republican turbat, nu călca nicĭ odată pragul caseĭ popi; maĭ rĕmânea Rozalia, slujnica sa bĕtrână; însă femeia asta sfîntă maĭ mult întrista pe cine-va, fiind-că nu deschidea gura de cât ca să se roage luĭ Dumnezeŭ, şi rĕspunzênd numaĭ cu monosilabe întrebărilor stĕpânuluĭ sĕŭ care o întreba cât se poate maĭ rar şi maĭ puţin.

Intr'o zi pe când şedea popa în fereastră şi fuma cu drag din sfînta Nicotina, cum zicea el pipeĭ luĭ, i se păru, o dată pe când arunca nişte rotocoale pe cer, că cunoaşte pe popa care venea spre casa luĭ că era un prietin pe care'l pierduse de mulţĭ anĭ din vedere.

Şi chiar aşa era: popa cela era un fost camarad al sĕŭ de seminar care'l zărise în fereastră şi'ĭ făcea mereŭ semne cu umbrela.

A! câtă mirare şi câtă bucurie! Ce fericire ca să se vadă după aşa de multă vreme, sănătoşĭ ca tunul, fiindcă popiĭ noştri carĭ eraŭ voinicĭ ca nişte herculĭ păreaŭ că înfruntă toate boalele neamuluĭ omenesc.

— Dar cum se face că te găsesc în ast-fel de locurĭ?

Şi atuncĭ popa Boireau spune vechiuluĭ sĕŭ prieten că fusese numit prim vicar la Abancourt, orăşel departe patru leghe de sat, în locul vicaruluĭ care murise şi că aflând cum îl chiamă pe popa din N'importouville îşĭ luase picioarele la spinare şi că numaĭ de cât o croise spre locuinţa celuĭ maĭ bun prietin al sĕŭ la care nu uitase ca să se gîndească me-

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÈRE

(50)

Buchetul Ucigaş

PARTEA II-a

Frumos Monstru

V

— Iartă-mĕ, dar eştĭ aşa de încăpăţînat!.... zise Filip, ruşinat de enervarea luĭ.

Ca şi cum Tereza n'are să găsească o sută de bărbaţĭ în locul unuia pe care 'l respinge.

— Aşa crezĭ d-ta, d-le Filip, însă eŭ mĕ tem că nu.

— Şi eŭ te încredinţez că da. Numaĭ să aĭ puţintică rĕbdare, ce dracu!

O să vezĭ peste prea puţină vreme... şi singur o să te mirĭ...

— Doamne! doamne! mĕ aţîţĭ d-ta cu vorbele astea; de ce o să mĕ mir? Nu cumva i-aĭ găsit d-ta bărbat Terezi?

— Tocmaĭ! Aĭ ghicit.

Burgand dete din cap.

— Dacă l'o primi şi pe acela cum l'a primit pe celălalt.....

Filip începu să rîdă.

— Să nu aĭ frica asta, dragul meŭ! O să'l primească cu ochiĭ închişĭ, îţĭ garantez eŭ!

Dar să tăcem acum; ar putea să ne auză; îndată ce va veni ceasul, vom maĭ vorbi.

Pân'atuncĭ!...

— Am priceput, tac! zise Burgand. Asta n'o să mĕ înpiedice însă ca să'ţĭ mulţumesc, domnule Filip! m'aĭ liniştit!

Ştiĭ că am plină încredere în d-ta, prin urmare zic da, maĭ dinainte, la tot ce veĭ propune.

S'apropiaseră de pavilionul îngrijitoruluĭ.

Aci se opriră toţĭ.

Aci trebuiaŭ să se despartă.

Işĭ strînseră mâna şi 'şĭ ziseră bună seara.

— Sărută pe Tereza! suflă Madelena în urechia frateluĭ sĕŭ.

— Pe mâine şi pentru tot dauna, draga mea! zise Filip sărutând pe frunte pe logodnica sa.

— Pentru totdauna, da! zise Tereza.

VI

Contele şi contesa de Montalais trebuiaŭ să sosească cu un tren de dimineaţă.

Filip, judecând că datoria luĭ, pentru ca să 'şĭ câştige bunăvoinţa mameĭ sale vitrige, era să fie maĭ stăruitor pe lîngă dînsa, se duse la gara de la Chalan ca să aştepte pe călătorĭ.

Porunci să pue caiĭ la landaŭ.

Madelena se puse în trăsură.

Iar el cu Saint-Yves plecară călărĭ.

Când ajunseră eĭ pe cheiul găreĭ tocmaĭ începuse soneria electrică care vestea sosirea trenuluĭ.

Un fluer puternic spintecă aerul. Locomotiva se ivi la o cotitură....

Nu trecu mult şi trenul se opri.

Contele şi contesa se deteră jos din vagon şi înaintară spre ceĭ carĭ îĭ aşteptaŭ, pe când un fecior le lua bagajele.

Emoţiunea aduse lacrimĭ în ochiĭ luĭ Filip şi Madeleni când vĕzură pe tatăl lor.

Lucrul acesta însă nu plăcea Cristineĭ, care bătea din picior mereŭ din pricina nerăbdăriĭ.

Saint-Yves însă o felicita mereŭ de bună sosire.

Dar ce 'ĭ păsa eĭ de asta!

— Enric! zise Engleza odată pierzêndu'şĭ răbdarea.

— Iacă-mĕ, iubita mea! zise contele.

Peurmă, copiilor sĕĭ:

— Sărutaţĭ pe muma voastră.

Eĭ se supuseră pentru ca să 'ĭ facă plăcerea luĭ, şi întinseră fruntea sărutăriĭ receĭ a Englezeĭ.

In ochiĭ tatăluĭ era o rugăminte foarte aprinsă când le ceru acest lucru!

Madelena zise oftând pe când se duceaŭ spre trăsură:

— O! Filipe, şi tu, Paule, aţĭ băgat de seamă cum s'a schimbat tata?

E aşa de galben! şi pĕrul i s'a albit de tot!

Ş'apoĭ cu ce aer umilit ne vorbeşte pecând *ea* este aşa de ţanţoşe!

Imĭ vine să plâng de inimă rea.

Ceĭ doĭ tinerĭ se uitară unu la altu.

— Ce vreĭ, iubită surioară, zise Filip, bietu tata e sub jug, acum nu maĭ este el stĕpînul ci *ea*...,

— Asta'ţĭ probează câtă dreptate aveam când îţĭ spuneam că trebue s'o menajezĭ! zise Saint-Yves.

Ea este atot puternică.... şi este rea, măcar că vrea să se arate bună.

Nimic altceva decât să ne ferim! şi să comptăm numaĭ pe noĭ, fiindcă dacă va voi ea să zică nu, de giaba ar zice contele de o sută de orĭ da!

Christina se sui în trăsură. Madelena se puse lângă dînsa şi contele dinainte în faţa lor.

Trăsura porni.

— E ceva de nepriceput cât de prost e viziţiul tĕŭ, dragul meŭ! zise Cristina! Ş'apoĭ, vizitii francezĭ n'aŭ să fie nicĭ odată ca ceĭ englezĭ, e ştiut lucru că numaĭ vizitii englezĭ sînt bunĭ.... şi într'o casă bine montată....

— Dar, draga mea, Anton este slugă veche, sluješte la noĭ de peste treĭ zecĭ de anĭ! zise cu sfială Montalais.

Engleza rĕspunse foarte sec:

— Asta nu'ĭ un cuvînt..... Am să îngrijesc eŭ.

— Bietul Anton este jertfit! zise Madelena în gînd.

A! ce femee rea; este în stare să facă aşa cu toate slugile noastre....

Madelena se 'ncercă să zică, pentru ca să abată furtuna:

— Deşi nu ştiŭ ce intenţiĭ aĭ d-ta când e vorba de o cameristă, am rugat pe Mariana ca să stea la dispoziţia d-tale.

Cristina se micşoră ca să zîmbească.

— Iţĭ mulţumesc pentru intenţie, însă e de prisos; camerista mea engleză soseşte cu trenul celălalt; la două ceasurĭ trebue să se ducă o trăsură ca s'o ea de la gară.

— Bine! zise Madelena supĕrată de tonul dispreţuitor al mameĭ sale vitrige.

Adevĕrul este însă că Mariana n'o să fie deranjată astfel, tocmaĭ are prea multe de făcut pentru mine.

— A! aĭ luat'o în slujba d-tale?

— Da, doamnă, şi n'am să mĕ desfac de slujnica asta devotată, măcar de s'ar întîmpla orĭce.

(Va urma)

reŭ deşi nu'şĭ scriseseră de aşa de multă vreme.

— A! ştrengarule! ce bine îmĭ pare că te vĕd şi ce rază de soare aducĭ în existenţa mea! Ştiam eŭ bine că bunul Dumnezeŭ n'o să mĕ lase fără mană! Insfârşit, am să maĭ resuflu şi eŭ. Mănâncĭ la mine în toate zilele, să ştiĭ.

— In toate zilele! Ce vorbeştĭ! Va să zică să nu fac alt-ceva de cât să bat drumurile!

— Dacă'ĭ aşa, vino când vreĭ, dar să viĭ, ştiĭ că orĭ când veĭ veni veĭ fi binevenit. Şi ca să începem chiar de azĭ, te opresc la masă.

Cam de vr'o şase lunĭ ţinea felul acesta de viaţă. Popa nu se maĭ putea lipsi de prietinul sĕŭ care era aşa de vesel, aşa de hazliŭ, care te făcea să rîzĭ aşa de mult cu istoriile luĭ, cu respunsurile luĭ aşa de dibace, aşa de viĭ, şi trebue s'o spunem, popă căruia 'ĭ plăcea foarte mult bucatele gătite de Rozalia, nu se prea împotrivea invitaţiilor tot maĭ stăruitoare ale prietenuluĭ sĕŭ

De! un popă mănîncă maĭ bine de cât un vicar.

Amândoĭ eraŭ decĭ mulţumiţĭ unul de altul şi chiar şi săteniĭ din N'importouville carĭ, fără să priceapă tocmaĭ bine fericita schimbare făcută în caracterul bunuluĭ lor popă, acum primeaŭ maĭ des ajutoare în banĭ şi maĭ marĭ.

Insă o singură persoană nu era mulţumită!

Şi persoana asta era Rozalia.

Da, cum vĕ spun eŭ, bĕtrîna slujnică mormăia tot maĭ mult când vedea că vicarul Boireau nu maĭ lipsea de la masa stăpînuluĭ sĕŭ; ea nu cuteza tocmaĭ să'ĭ zică linge-talere, dar cel puţin aşa-ĭ zicea în gândul eĭ.

Iĭ venea eĭ în gând câte odată ca să facă o poznă popi ăstuia mâncăcios, lipitoareĭ de care nu se putea scăpa stăpînul sĕŭ, adică să pue maĭ multă sare puiuluĭ saŭ să arză fasolea verde. Insă dac'ar fi făcut ea aşa tot stăpînul sĕŭ ar fi fost de plâns şi o costa ca tocmaĭ el să rămâe flămînd!

Şi să nu credeţĭ că Rozalieĭ îĭ păsa cumva că o să aibă maĭ mult de lucru dacă lipitoarea mânca în toate zilele la masa stăpînuluĭ eĭ; ea nu se tulbura că o să spele două farfuriĭ maĭ mult, lucrul ăsta nu'ĭ treabă mare.

Slujnica noastră, adică a popi, avea un cusur, de! să spunem maĭ d'adreptul: avea un păcat! Da, un păcat cumplit, era d'o zgârcenie neauzită!

Şi când vedea ea cum se goleşte vinul din buteliile pecetluite, o apuca frigurile! brrr!

Intr'o zi vicarul veni la presbiter. Rozalia, care'şĭ închipuia că vicarul venise iar să se împărtăşască din *panem et circenses*, pentru întâia oară în viaţa eĭ îĭ rĕspunse foarte graţios.

Da! chiar aşa! Rozalia nu'l bruftui pe vicar în ziua acea.

Şi ştiţĭ de ce fuse graţioasă cu sfinţia sa?

Fiind-că stăpînul sĕŭ nu era acasă.

— Azĭ nu vine la dejun! zise ea scăpărându'ĭ ochiĭ de bucurie că'ĭ strică pofta vicaruluĭ.

— Drace! drace! drace! şi eştĭ singură acasă?

— Da, da, şi nicĭ n'am făcut bucate! zise bucătăreasa.

— O! eŭ nu te întreb pentru asta...

Şi ţiindu-se să nu zîmbească, vicarul vorbi parcă singur:

— Păcat! păcat mare! fiind-că venisem tocmaĭ pentru buriul de vin despre care vorbiserăm alaltăierĭ şi pe care vrea să'l vînză. I-am găsit un muşteriŭ.... A! e păcat, zĕŭ aşa! In sfîrşit mĕ duc.... Să'ĭ spuĭ c'am fost p'aci, şi că 'mi-a părut rĕŭ că nu l'am găsit. A! Doamne! ce păcat! Poate că o să'l piarză pe muşteriul ăsta. Aşa dar, la revedere, domnişoară Rozalio!

Cine-va poate să fie sgârcit dar asta nu'ĭ un cuvînt ca să nu ţie la stăpînul zĕŭ şi Rozalia nevoind ca buriul să aştepte încă multă vreme până să'şĭ găsească alt cumpărător, zise vicaruluĭ:

— Şi ce voiaĭ d-ta cu stăpînul meŭ?

— Să'ĭ cer o probă în sticluţa asta ca să'ĭ duc omuluĭ aceluia care, vezĭ bine, nu vrea să'l cumpere până nu'l va gusta.

— O! dacă'ĭ numaĭ atâta, pot să te duc în pivniţă şi să'ţĭ daŭ ce doreştĭ.

— Bucuros, dacă nu te superĭ... zise vicarul şiret.

Rozalia porni înainte cu o lumînare aprinsă şi aşa amîndoĭ se coborîră în pivniţă.

*

Cum intrară în pivniţă, Rozalia puse lumînarea pe un butoiaş şi zise:

— Din care voeştĭ?

— Dintr'acesta, zise vicarul arătând cu degetul un buriŭ. Dă'mĭ un burghiŭ ca să fac o gaură ca să pot gusta vinul.

După ce fu făcută gaura, ţîşni nişte vin roşu limpede şi vicarul umplu un păhărel. Il gustă, plesni din limbă, şi se strîmbă.

— Ăsta nu e bun. Ştiĭ ce, Rozalio, bagă degetul în gaura asta pe care am făcut'o pentru ca să nu curgă vinul, până când voiŭ face eŭ altă găurice în butoiul cestălalt ca să'l gust fiind-că poate să fie maĭ bun.

Şi Rozalia îl ascultă.

După ce făcu a doua gaură, popa îş, umplu iar paharul şi dupe ce'l gustă, zise, dând din cap.

— A! da, ĕsta'ĭ maĭ bun; am să'mĭ umplu sticluţa.

Şi făcĕndu'se că vrea să ia sticluţa pe care o pusese într'adins lângă lumînare o împinse, lumînarea căzu jos şi se stinse. lăsând pivniţa în cel maĭ mare întuneric

— A! iacă treabă! zise el. Rozalio ştiĭ ce? bagă degetul cestălalt în gaura pe care am făcut'o în buriul ĕsta pentru ca să nu curgă vinul, până când mĕ duc eŭ sus să aduc un chibrit.

— Bucuros, numaĭ vino maĭ curând... zise Rozalia cu frica în sîn.

— Nu'ţĭ fie frică, viŭ numaĭ de cât... zise popa rîzĕnd.

Şi vicarul ieşi, închise uşa pivniţeĭ, de urmă chepengul, îşĭ luă pălăria şi umbrela şi plecă zicĕndu'şĭ:

— Să te înveţĭ minte, babo, ca să primeştĭ maĭ bine pe oameniĭ carĭ sunt prietiniĭ stăpînuluĭ tĕŭ.

Seara, când se 'ntoarse popa, căută pe Rozalia prin toată casa; se cam îngrijă şi tocmaĭ voia s'o strige, când auzi un glas de subt pămînt că strigă.

— Ajutor! ajutor!

Se duse în pivniţă şi începu să rîdă când o vĕzu ghemuită pe nisip şi cu braţele întinse ca ale uneĭ crucĭ.

— A! domnule, bagă d-ta degetele în găurile astea, fiindcă am nişte cîrceĭ aĭ draculuĭ în braţe. A! hoţu! are să'mĭ plătească el!

— Dar ce ţi s'a întîmplat?

Rozalia'ĭ povesti farsa şi cu cât era maĭ necăjită cu atâta popa rîdea maĭ cu chef.

*

De atuncĭ Rozalia a iertat pe vicar şi chiar s'aŭ împrietenit amîndoĭ; însă când vin mosafirĭ, nu uită să zică celor doĭ popĭ:

— Să nu cumva să spuneţĭ farsa vicaruluĭ.

Nu ştiŭ dacă popiĭ noştri aŭ spus'o orĭ nu, ştiŭ numaĭ că eŭ am auzit pozna asta.., şi o ştiţĭ şi d-v.

Spartali

Fapte şi Intâmplărĭ

Plantă electrică. — In India s'a descoperit o plantă electrică. Să nu credeţĭ că e glumă, un jurnal din Madras confirmă noutatea.

La depărtare de şase metri, planta electrică, impresionează acul magnetic, care înebuneşte de tot de se apropia maĭ mult.

Energia acesteĭ influenţe ciudate variază în timpul zileĭ. Puterea cea maĭ mare o are la două ore după amiazĭ; în timpul nopţeĭ puterea eĭ e nulă. Pe vreme furtunoasă intensitatea acesteĭ puterĭ sporeşte foarte mult.

Când plouă, planta electrică pare că moare; pleacă fruntea fără putere, chiar de e apărată de ploae. In momentul acesta acul magnetic rĕmâne nemişcat.

Păsările şi insectele nicĭ odată nu se pun pe planta electrică; instinctul pare că le dă de veste că le-ar găsi o moarte sigură pe acestă plantă.

Tăiat de tren. — Lunĭ seara s'a întîmplat în gara Palota o nenorocire ce a impresionat adânc pe călătorĭ.

Când a pornit trenul mixt Nr. 68, a prins între roate pe căpitanul Mănoiŭ, căruia 'ĭ-a tăiat picioarele.

Căpitanul, ast-fel schilodit, a fost transportat la spitalul din Strehaia.

Cercare de sinucidere. — D. căpitan Martinescu din reg. 28 de infanterie a cercat să se sinucidă, trăgĕndu'şĭ un glonţ de revolver în tîmplă.

Glonţul însă a ricoşat şi căpitanul a scăpat cu viaţă.

Rănit, se află în căutarea spitalulu militar.

Cauzele acestuĭ act de disperare sunt încă necunoscute.

Tuberculina. — O telegramă din Petersburg anunţă că întrebuinţarea tuberculineĭ, limfa D-ruluĭ Koch, e interzisă nu numaĭ în spitalele militare ruseştĭ, dar chiar şi în cele civile din capitala imperiuluĭ Ţarilor.

De ale prorogăreĭ

Citim în *Era Nouă*:

Ce minunată invenţie a fost şi prorogarea aceasta!

Ea a deşteptat tot felul de iluziĭ, speranţe, combinaţiĭ şi direcţiunĭ în toate partidele şi ce trebue să fie încă la centru, dacă valurile acestor frământărĭ aŭ ajuns până la noĭ!

Părerea unanimă este însă că D. Catargiu a avut un bun instinct când s'a ferit să dea ochĭ cu Camerile.

In cât ne priveşte pe noĭ, apreciem această mĕsură dintr'un singur punct de vedere. Se zice că miniştriĭ s'aŭ pus pe lucru, ca să studieze *ideile moderne* de care va fi însufleţit cabinetul şi că lucrează cumplit împreună cu D. Lascar Catargiu în frunte. Maĭ ales D. Lascar Catargiu zi şi noapte nu se gândeşte de cât la proiectele de legĭ carĭ vor veni înaintea Camerilor şi neglijează cu totul chestia politică. Se zice că sunt o grămadă de voturĭ care ar putea fi cumpărate prin combinaţiĭ fericite. Incredinţându-se slujbe câtor-va persoane ce nu merită să le ocupe, făcĕndu-se câte-va concesiĭ în dauna averiĭ Statuluĭ, întorcĕndu-se câte-va şuruburĭ şi făcĕndu-se trafic cu câte-va conştiinţe, prietiniĭ guvernuluĭ afirmă că ministerul ar avea majoritatea asigurată. Eĭ bine, D. L. Catargiu nicĭ nu vrea să audă de asemenea manopere ruşinoase din alte timpurĭ.

Adâncit în cabinetul sĕŭ de lucru, în studiile *ideilor moderne*, D. Catargiu dispreţueşte toate aceste subterfugiĭ şi rĕspunde tuturor prietinilor că D-sa nu va corupe conştiinţa unuĭ singur deputat, ci preferă să *convingă* pe uniĭ şi să *învingă* pe alţiĭ.... Ast-fel D-sa speră că nu va avea nevoe de disolvare.

ULTIME INFORMAŢII

Joĭ s'a ţinut în Ploeştĭ întrunirea pe care am anunţat-o.

Aŭ luat parte D-niĭ P. S. Aurelian, D. Giani, P. Grădişteanu, C. Stoicescu şi Vintilă Roseti.

Toţĭ oratoriĭ aŭ combătut actualul guvern şi prorogarea camerilor.

S'a votat următoarea rezoluţiune:

Cetăţeniĭ ploeşteni întrunitĭ în seara de 5 Decembrie 1891, protestează contra prorogăreĭ corpurilor legiuitoare cerută de guvern fără a fi justificată şi care nu a putut avea de mobil de cât ascunderea unor manopere de natură a compromite reprezentaţiunea naţională.

Convinşĭ cu toate acestea că în faţa pericoluluĭ care ameninţă din partea guvernuluĭ actual, viitorul liberal, democratic şi naţional al ţĕreĭ, nicĭ intriga nicĭ corupţiunea nu vor isbuti şi că, după această ultimă experienţă Coroana nu va voi să expună ţara la alte continue frământărĭ şi la maĭ grele încercărĭ, decide ca o delegaţie dintre dînşiĭ să asiste la întrunirea din Bucureştĭ spre a cere împreună cu ceĭ-l'alţĭ delegaţĭ ca Majestatea Sa să bine voiască a face ca ţara să reintre în posesiune de sine prin libera manifestaţiune a voinţeĭ sale.

—✠—

Tribunalul de Ilfov secţia I-a a amânat procesul aproduluĭ Vasile Petrescu care a furat un dosar al curţeĭ de apel secţia I-a.

—✠—

In urma cerereĭ reprezentanţilor stabilimentuluĭ Giesshübler şi Vichy, D. judecător Maxim şi D. procuror Predescu, aŭ făcut o descindere la tipografia Viegand, de unde aŭ secfestrat 40 miĭ de etichete de ape minerale falşificate.

Aceste etichete eraŭ comandate spre a fi lipite pe sticle cu apă minerală improvizată.

—✠—

Examenul medicilor stagiarĭ care trebuia să se ţie la 1 Decembrie, s'a amânat pentru 18 Ianuarie 1892 din cauză că membriĭ comisiuneĭ de examinare aŭ lipsit în zilele de 1, 2, 3 şi 4 Decembrie fiind ocupaţĭ cu recrutările.

—✠—

Direcţia căilor ferate a trimes maĭ mulţĭ inginerĭ din serviciul sĕŭ să suprvegheze construirea maşinelor şi vagoanelor comandate la fabricele streine.

Aceştĭ inginerĭ sunt D-niĭ Tănăsescu la fabrica din Milano, Ţăpîrdea la fabrica din Nüremberg, Lipăneanu la fabrica din Hanovra şi Zahariade la Breslaŭ.

* * *

D. Popovicĭ sub şeful atelierelor din Bucureştĭ, a fost însărcinat cu girarea afacerilor atelierelor în locul D-luĭ inginer Tănăsescu trimes în streinătate.

—✠—

Duminică 8 Decembre, ora 2 p.m. Societatea „Tinerimea Română“ va ţine şedinţa publică în sala Facultăţeĭ de medicină, când D. Gh. Niculescu, va vorbi despre:

Rolul închisorilor ca sistem de moralizare.

—x—

Noiĭ generalĭ vor pleca peste 2 zile la comandamentele lor.

—✠—

Camera şi Senatul vor începe şedinţele Lunĭ 9 curent.

—✠—

Societatea studenţilor în medicină va ţine şedinţă publică în ziua de 8 Decembre a. c. ora 2 p. m.

Cu această ocaziune D. Oprescu V., doctorand în medicină, va ţine o conferinţă despre Pneumonia cazeoasă.

—x—

D. Prim Procuror Sfetescu a început o anchetă la poştă, în urma denunţărilor făcute de ziarul nostru, că se deschid scrisorile.

—✠—

Un individ anume Ioan Lapoşi, servitor în strada Popa Rusu Nr. 17, a furat de la stăpînul sĕŭ suma de 1500 leĭ şi s'a făcut nevĕzut.

Poliţia a dat cu mâna de el şi l'a pus la răcoare.

Societatea Preseĭ

Convocare

Toţĭ Domniĭ membri aĭ Societăţeĭ Preseĭ sunt rugaţĭ a se întruni **Duminică, 8 Decembre curent** *la orele 8 seara*, în localul Societăţeĭ, strada Academieĭ. Aceasta fiind adunarea generală-ordinară prevĕzute de Statute.

ORDINEA ZILEI:

1. Comunicarea bilanţuluĭ.
2. Alegerea comitetuluĭ pe anul viitor.
3. Alegerea Censorilor pe anul viitor.

COMITETUL: D. A. Laurian, I. G. Bibicescu, C. C. Bacalbaşa, M. Minovicĭ, C. G. Stefănescu, I. Neniţescu.

Publicaţie

Se publică spre ştiinţa doritorilor că în Magasinul Th. Radivon fost Carapati se va vinde în recontinuare începĕnd de la ora 11 a. m. prin licitaţie publică în zioa de 9 Decembrie 1891 averea rĕmasă de la defunctul Nic. Carapati compusă din diferiie bijuteriĭ şi alte objecte de mobile ce sunt în strada Academieĭ Nr. 16, iar în caz de neterminare va urma şi în zilele următoare.

LUMEA ILUSTRATĂ

P. T.

In toate țările din lume, unde civilizațiunea a deslănțuit aripile gândireĭ, gazetele ilustrate aŭ ajuns adevĕrata pâine de toate zilele pentru oamenii din toate păturile sociale, de jos ca și de sus. Gazetele ilustrate pun la dispozițiunea tuturor creațiunile penelor celor maĭ geniale, creațiunile celor maĭ adâncĭ cugetătorĭ, ale celor maĭ versațĭ literațĭ și în acelașĭ timp ale celor maĭ renumițĭ maestri în muzică, pictură și architectură. In ziua de astă-zĭ, în schimbul uneĭ plățĭ foarte modeste și foarte ușor de achitat, cu un franc pe două săptămânĭ, în țările culte, gazetele ilustrate ajută pe om să'șĭ facă o frumoasă bibliotecă, un frumos salon de pictură, un elegant repertoriŭ de muzică, etc.

Acestea sunt împrejurările carĭ ne-aŭ împins la fundarea revisteĭ: *Lumea ilustrată.*

Revista *Lumea ilustrată*, cu ajutorul unuĭ însemnat numĕr de oamenĭ de litere, îșĭ propune ca în modul popular și pe cât se poate de amuzant, să trateze toate ramurile științeĭ, ale arteĭ și ale literatureĭ, și va cuprinde atât bucățĭ originale, cât și traducerĭ din autoriĭ ceĭ maĭ renumițĭ. Bine înțeles că și partea relativă la viața casnică, muzica și moda, va fi cât se poate de îngrijită.

Ilustrațiunile vor fi alese dintr'ale celor maĭ însemnațĭ artiștĭ și nu numaĭ vor servi la înfrumusețarea revisteĭ, ci chiar îĭ vor mări valoarea, într'atât vor fi de frumoase, bine alese și executate cu cea maĭ mare îngrijire.

Dispunênd de o însemnată bibliotecă de romane renumite și atrăgătoare, vom fi tot-d'a-una în stare să oferim onor., noștri cititorĭ bucățĭ din cele maĭ alese și ne vom da toate silințele să ne conformăm cu bunul lor gust și cu sentimentele lor literare și artistice.

Ast-fel între multe alte romane și nuvele putem cita: 1) *Napoleon III-lea*, roman istoric de Gr. Samarov, 2) *Din viața prieteneĭ mele*, de H.... 3) *Securea Călăuluĭ*, de Brentano, 4) *Mia* de Memini, și alte romane, carĭ în lumea cultă aŭ produs mare sensațiune.

Sperăm decĭ că onor. public cetitor va primi cu plăcere, această publicațiune însemnată în care i se pun la dispoziție lucrurĭ atât de importante și, rugându'l a ne da bine-voitorul sĕŭ sprijin îl invităm a se abona la revista *Lumea ilustrată.*

CONDIȚIUNĬ DE ABONAMENT

Lumea ilustră apare de două orĭ pe lună și anume: la I-iŭ și la 15 a fie-căreĭ lunĭ. Costul unuĭ esemplar este del 1 Leŭ noŭ pentru toată țara și Leĭ noĭ 1.15 pentru țĕrie streine. Abonamentul pe un an Lei 20 pentru toată țara și Leĭ 23.60 pentru țĕrile streine.

Foaia complectă coprinde 24 numere.

Revista *Lumea ilustrată* se găsește la toate librăriile și la toțĭ colportoriĭ din țară și din streinătate.

Agențiĭ și colportoriĭ nu sunt în drept să perceapă de cât numaĭ prețul fasciculeĭ pe care o aduc, și nu pot nicĭ să încaseze alte sume, nicĭ să libereze alte chitanțe pentru asemenea plățĭ. Orĭ-ce plată maĭ mare rog a se face *numaĭ* la Administrație saŭ la librăriile maĭ marĭ din țară.

Tot odată facem cunoscut onor. public că am reprodus renumitul tabloŭ:

BAIA UNEI IMPĔRĂTESE ROMANE

A. H. Schneider, al căruĭ preț se ridică la 80.000 mărcĭ. Noĭ vindem fie-care exemplar, întins pe carton, cu prețul de 12 Lei n. Tabloul are o lărgime de 93 c.m. și o înălțime de 61 cm. *bonaților noștri însă, care vor proba că aŭ urmat abonamentul revisteĭ* **Lumea ilustrată** de la 1—24, le dăm acest tabloŭ cu prețul de leĭ noĭ **4.**

Esemplarele vîndute nu se primesc înapoĭ și cele tăiate nu se pot schimba.

Pentru sumele de la 5 leĭ în sus ce se primesc pentru *Lumea ilustrată* se bonifică porto.

Administrația
Hotel de France, No. 8

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București Iași, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila - Galați, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4,02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

București-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

București-Pitești, direct persoane.— Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

București-Galați, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

București-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

București-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

București-Călărași, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI:

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 8,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.